

у боротьбі проти Орди, таким чином залишивши князя без союзників, а згодом наказав зруйнувати нещодавно збудовані оборонні споруди міст та фортець Володимира, Луцька, Львова, Кременця тощо [2]. Збереглись лише оборонні споруди неприступного Холму. Саме там у 1264 р., після важкої хвороби помер князь Данило, не змігши пережити такі втрати у стратегічному та політичному сенсі. Отже, реалізувати свої плани Данилу Романовичу в повній мірі не вдалося, але створена та укріплена їм державність проіснувала всупереч надзвичайно несприятливим умовам понад сто років.

Таким чином, підбиваючи підсумки, можна сказати, що князь Данило Романович Галицький, незважаючи на важкі наслідки для руських князівств ординської навали: спустошення земель, важкі втрати у стратегічному та військовому аспекті, значні демографічні втрати, руйнування великої кількості міст тощо, Данило Галицький зміг побудувати і зберегти нову централізовану єдину сильну державу, об'єднавши під своєю владою частину колишніх земель Київської Русі, створити сильне військо, побудувати багато нових міст та довгий час протистояти експансії монголів. Нажаль досягнути своєї максимальної мети – повністю позбутися ординського іга з земель Київської Русі він так і не зміг.

Список бібліографічних посилань

1. «Королівство Русі» Данила Галицького. Данило Галицький // Історія України з давнини до початку XXI століття. URL: <http://history.vn.ua/book/dovidnik/28.html> (дата звернення: 24.04.2017).
2. Князь Даниил Галицкий и его борьба против монголо-татарского нашествия. URL: <http://histua.com/ru/knigi/distancionnyj-kurs-istoriya-ukrainy/knyaz-danilo-galickij-i-jogoborotba-proti-mongolo-tatarskoj-navali> (дата звернення: 24.04.2017).
3. Данило Галицький і Золота Орда. URL: <http://lektsii.org/6-55656.html> (дата звернення: 24.04.2017).

Одержано 25.04.2017

УДК 71я73

Лілія Романівна Ванівська,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. філол. наук, доцент Перцева В. А.

ДО ПИТАННЯ ПРО МІСЦЕ МОЛОДІЖНОЇ СУБКУЛЬТУРИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Глобальні зміни у сучасному світі викликали інтерес до культурної диференціації суспільства. Результатом цих перетворень стало зіткнення установлених норм і цінностей з новими, суперечливими стандартами, які впроваджуються в суспільство засобами масової інформації. З другої половини XX ст. стало зрозумілим, що всередині культури зростає субкультурна різноманітність. Одним із таких утворень є молодіжні субкультури.

Сучасна молодіжна субкультура виступає як особливий спосіб утвердження власної позиції, часто альтернативної по відношенню до суспільної, як форма вираження креативного потенціалу. Щорічно спостерігається процеси, пов'язані з актуалізацією одних субкультур, а також «згасанням» інших. Поява феномена молодіжної субкультури в українському суспільстві збігається з розвитком постмодерністських тенденцій, основними з яких стали плюралізм, множинність, децентрація, фрагментарність, еkleктизм. Ці риси характерні і для української молодіжної субкультури. Крім цього, субкультурна специфіка не властива молодим українцям як таким, це різнобарвна мозаїка культурних об'єднань, феноменів, фрагментарно розсіяних в середовищі молоді. Молодіжна субкультура в сучасній Україні несе в собі вплив західної культурної експансії, криміналізації суспільства, соціально-економічних проблем, притаманних даній суспільній системі. Молодіжні субкультури в сучасному українському соціумі поєднують в собі як загальноукраїнські, так і регіональні особливості. З одного боку, відбувається формування української національної ідентичності, подолання загальноукраїнської проблеми аномії, з іншого – усвідомлення унікальності культурної спадщини регіону. Також простежується нерозривний зв'язок субкультурних течій з тими процесами, які в українському суспільстві відбуваються або назрівають. Субкультури є свого роду дзеркалом суспільства, що відображає його суспільний стан. Через субкультурні форми певна частина молоді проходить шлях соціалізації, яка може носити як позитивні, так і негативні наслідки. Основними тенденціями в сучасній Україні є розвиток субкультур, які пропагують вихід у віртуальну сферу, що сприяє розсовуванню меж сприйняття світу; формування єдиного субкультурного полотна, в межах якого представники різних течій сприймають світ у контексті «всі ми різні, але ми – представники Всесвіту, що мають різні погляди на життя і поважають один одного». Сучасна українська субкультура носить дещо штучний характер – вона наповнена певними життєвими заміниками: пріоритет домінування сили; ілюзорна участь у екранних пригодах ірреальних героїв замість реалізації власних прагнень; втеча і неприйняття реальних життєвих проблем замість їх аналізу і вирішення.

Українське суспільство, як і будь-яке інше, не існує відособлено, у замкненому просторі, воно зазнає вплив та взаємопроникнення різних культурних норм і традицій. Відбувається процес модифікації відносин людей у суспільстві, під впливом процесів злиття та взаємодії різних культур, змінюється система пріоритетів і цілей сучасної української молоді. Головною рисою української молодіжної субкультури є культурна трансформація цінностей, не властивих нам територіально та історично. Отже, проблематика молодіжної субкультури досить нова для нашого суспільства, і тому сьогодні вимагає подальшого глибокого осмислення.

Одержано 21.04.2017

